

بررسی اثر دو نوع لیزر کم توان (Optodan و KLO₃) بر میزان حرکت ارتودنسی دندان در خرگوش

دکتر مسعود سیفی* - دکتر حسنعلی شفیعی**

*- دانشیار گروه آموزشی ارتودنسی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی.
**- استادیار گروه آموزشی ارتودنسی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی.

چکیده

زمینه و هدف: تاثیر لیزرهای کم توان بر فعالیت سلول‌های استخوانی، ساختار و ترمیم استخوان، فعالیت فیبروبلاست‌ها و فرآیند التهاب مورد بررسی قرار گرفته است. از آنجا که پایداری حرکت ارتودنسی دندان یک فرآیند التهابی پیچیده و همراه با تخریب و ساخت استخوان به طور همزمان می‌باشد، در این مطالعه کنترل شده تاثیر کمی یک نوع لیزر پالسی (Optodan) و یک نوع لیزر ممتد (KLO₃) بر حرکت ارتودنسی دندان در خرگوش مورد بررسی قرار گرفت.

روش بررسی: این مطالعه به صورت تجربی و بر روی حیوان آزمایشگاهی خرگوش آلبینو انجام شد. تعداد ۱۸ خرگوش به سه گروه مساوی در گروه‌های کنترل، Optodan و KLO₃ تقسیم شدند. دندان مولر اول مندیبل در هر سه گروه توسط NiTi-Closed Coil Spring تحت کشش چهار اونس قرار گرفت. گروه کنترل تحت تابش قرار نگرفت و گروه‌های لیزر براساس پروتکل‌های مورد توصیه در درمان‌های پیوندتال به مدت نه روز تحت تابش قرار گرفتند. پس از سپری شدن ۱۶ روز متعاقب قطع رژیم درمانی، نمونه‌ها قربانی شدند. فاصله بین دیستال مولر اول و مزیال مولر دوم با استفاده از گیج مخصوص و با دقت ۰/۰۵ میلی‌متر اندازه‌گیری شد. با استفاده از آزمون‌های آماری Kolmogorov Smirnov و آنالیز واریانس، وضعیت اختلاف حرکت دندانی در نمونه‌ها بررسی شد.

یافته‌ها: میانگین حرکت ارتودنسی دندان مولر اول مندیبل خرگوش‌های گروه کنترل ۱/۷±۰/۱۶ میلی‌متر، این میانگین در گروه Optodan ۰/۶۹±۰/۱۶ میلی‌متر و در گروه KLO₃ ۰/۸۶±۰/۱۳ میلی‌متر محاسبه گردید. تفاوت گروه کنترل با دو گروه تابش لیزر معنی‌دار (P<۰/۰۰۱) بود.

نتیجه‌گیری: یافته‌های مطالعه حاضر دلالت بر کاهش حرکت ارتودنسی دندان متعاقب Low Level Laser Therapy (LLLT) دارد. اثر مهاری لیزر بر پروستاگلاندین به عنوان مدیاتور در پاسخ سلولی برای حرکت دندانی، به لحاظ نظری توجیه‌کننده این رفتار بیولوژیک می‌تواند باشد.

کلید واژه‌ها: ارتودنسی دندان - لیزر کم توان - لیزر پالسی Optodan - لیزر ممتد KLO₃

وصول مقاله: ۸۴/۱/۱۴ اصلاح نهایی: ۸۴/۲/۱۷ پذیرش مقاله: ۸۴/۲/۲۵

زمان و مکان پژوهش: مرکز تحقیقات علوم دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، ۱۳۸۳

نویسنده مسئول: گروه آموزشی ارتودنسی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی seifimassoud@gmail.com

مقدمه

کاهش مدت زمان درمان احتمالاً در کاهش عوارض درمان‌های ارتودنسی و جلب رضایتمندی بیمار می‌تواند مثر

ثمر باشد. (۱)، در این زمینه تلاش‌های زیادی صورت گرفته است که از آن جمله می‌توان به کاربرد دستگاه‌هایی که نیاز به

همزمان می‌باشد، مطالعه کنترل شده و تاثیر کمی یک نوع لیزر پالسی (Optodan) و یک نوع لیزر ممتد (KLO₃) بر حرکت ارتودنسی دندان در خرگوش در مطالعه حاضر مورد بررسی قرار گرفت.

روش بررسی

این مطالعه به صورت تجربی و بر روی خرگوش آلبینو نیوزیلندی نر انجام گرفت. تعداد ۱۸ خرگوش به سه گروه مساوی در گروههای کنترل، Optodan و KLO₃ تقسیم شدند. در تمام مدت آزمایش، تغذیه آنها یکسان و دمای محیط حدود ۲۳ درجه سانتی‌گراد بود و از نظر روشنایی نیز در شرایط کاملا برابر قرار داشتند. میانگین سن نمونه‌ها چهار ماه، میانگین وزن آنها ۲/۲ کیلوگرم و قطر فمور مورد استفاده ۰/۹ میلی‌متر بود.

متعاقب تزریق داخل صفاقی پنتوباریتال سدیم (پنجاه میلی‌گرم بر کیلوگرم)، دندان مولر اول مندیبل در هر سه گروه توسط NiTi-Closed Coil Spring تحت کشش چهار اونس قرار گرفت. گروه کنترل تحت تابش قرار نگرفت و گروههای لیزر بر اساس پروتکل‌های مورد توصیه در درمانهای پرپودنتال به مدت نه روز تحت تابش قرار گرفتند. توان لیزر Optodan (Central Institute of Dentistry, Ltd.) پنج وات با طول موج هشتصد و پنجاه نانومتر در طیف مادون قرمز و به صورت پالسی با فرکانس سه هزار هرتز و زمان پالس صد نانوثانیه بود. توان لیزر KLO₃ موستانگ (Technika, Ltd.) ده میلی وات و به صورت ممتد با طول موج ششصد و سی نانومتر در طیف قرمز قرار داشت. در زمان تابش، سر پروب‌های لیزر در تماس با مخاط سطح لینگوال مولرها قرار می‌گرفت. تابش Optodan به مدت سه دقیقه و KLO₃ موستانگ به مدت پنج دقیقه در روز انجام گرفت. کل انرژی تحویل شده در گروه Optodan در طی آزمایش، ۲/۴۳ ژول و کل انرژی تحویل شده در گروه

همکاری بیمار را به حداقل می‌رساند، استفاده تحقیقاتی از برخی مواد شیمیایی مانند ویتامین D، هورمون PTH و پروستاگلاندین‌ها برای تسریع حرکت دندانی اشاره کرد. (۱-۲)، افزایش سرعت حرکت دندان عاری از عارضه نمی‌باشد و یکی از این عوارض، تحلیل ریشه دندان است. در یک تحقیق جانوری، با تجویز کلسیم تا حد زیادی از این عارضه کاسته شد. (۱)

به تازگی بهره‌گیری از تابش لیزر در تسریع ریمودلینگ استخوان مورد توجه قرار گرفته است. (۳) بدیهی است این تابشها فاقد اثرات سوء سیستمیک ناشی از کاربرد مواد شیمیایی به صورت تزریقی یا خوراکی می‌باشند. لیزرهای کم توان بر فعالیت سلول‌های استخوانی اثرگذارند. افزایش سلول‌های استئوبلاست سطحی و ضخامت استئونید در ناحیه تابش لیزر (660 nm) GaAlAs گزارش شده است ولی این تابشها فاقد قدرت اثرگذاری بر ساختار استخوان بوده‌اند (۴)، ترمیم استخوان و رژنریشن تراکول‌های استخوانی در محل ضایعات ایجاد شده به طور تجربی، متعاقب تابش لیزر کم‌توان (780 nm) GaAlAs به طور بارزی افزایش یافته است. (۵)

همچنین اثر لیزرهای کم توان بر فعالیت فیبروبلاست‌ها و فرآیند التهاب مورد بررسی قرار گرفته است. در یک تحقیق بالینی بر روی اندازه‌گیری درد در بیماران به همراه تعیین سطح سرمی پروستاگلاندین E₂ در آنان، مشخص گردید که اثرات ضددرد Low Level Laser (LLL) محرز می‌باشد. (۶)، علاوه بر این در مطالعه مذکور سطح سرمی پروستاگلاندین E₂ قبل و پس از تابش LLL اندازه‌گیری شد و کاهش معنی‌دار ($P < 0.05$) آن متعاقب تابش لیزر توسط آنالیزهای آماری نشان داده شد.

از آنجا که پدیده حرکت ارتودنسی دندان یک فرآیند التهابی پیچیده و همراه با تخریب و ساخت استخوان به طور

بحث

گسترده‌گی کاربرد لیزر به عنوان ابزار تهاجمی (Non-invasive) روزافزون می‌باشد. در دندانپزشکی، در درمان‌های بدون جراحی پریودنتال با دارا بودن خواص ضد میکروبی و امکان استفاده ابزاری در جرم‌گیری به کمک این گروه از بیماران شتافته است. (۷)، در درمان‌های اندودنتیک، Nd:YAG Laser امکان خارج ساختن مواد مسدود کننده کانال ریشه را به طور مؤثر و ایمن فراهم ساخته است (۸) و همچنین استفاده از Er:YAG Laser برای Apicoectomy و سپس استفاده از Nd:YAG Laser برای کاهش نفوذ پذیری عاج انتهایی ریشه (۹) به عنوان درمان جایگزین برای درمان‌های رایج تامین سیل انتهایی ریشه معرفی شده است.

نکته قابل توجه در بهره‌گیری از فناوری مدرن مقرون به صرفه بودن (Cost-effective) بودن آن است و به عقیده نگارندگان، Cost تنها هزینه ریالی یا ارزی برای خرید دستگاه یا هزینه پرداخت شده از سوی بیمار یا سیستم بیمه پوشش دهنده او نمی‌باشد بلکه فراتر از آن است بدین ترتیب که زمان لازم تا رسیدن به نتیجه مطلوب و سنگینی ریسک انجام فرآیندهای مختلف و در یک کلام آنچه یک درمان با کیفیت و استاندارد بالا را به ارمغان می‌آورد را نیز در بر می‌گیرد. بنابراین اگر کیفیت مد نظر است شاید نتوان برای آن قیمتی ثابت نهاد و هر فرد بنا بر فراخور انتظارات خویش ممکن است قیمت آن را بپردازد.

در استفاده از فناوری مدرن لیزر برای حرکت ارتودنسی دندان وضع کمی متفاوت است. تسریع حرکت دندان، لزوماً به معنای سیستم نیرویی بهینه (Optimum force system) نمی‌باشد. (۱۰)، بنابراین برخلاف تصور برخی مؤلفان مانند Kawazaki (۳) عوارض تسریع حرکت ارتودنسی دندان با مواد شیمیایی، به درد ناشی از تخریب یا جذب سیستمیک آنها

KLO₃، ۲۷ ژول محاسبه گردید. پس از سپری شدن ۱۶ روز متعاقب قطع رژیم درمانی، نمونه‌ها قربانی شدند. فاصله بین دیستال مولر اول و میزال مولر دوم با استفاده از گیج مخصوص و با دقت ۰/۰۵ میلی‌متر اندازه‌گیری شد. با استفاده از آزمون‌های آماری Kolmogrov Smirnov و آنالیز واریانس، وضعیت اختلاف حرکت دندانی در نمونه‌ها بررسی شد.

یافته‌ها

میانگین حرکت ارتودنسی دندان مولر اول مندیبل خرگوش‌های گروه کنترل ۱/۷±۰/۱۶ میلی‌متر، این میانگین در گروه Optodan، ۰/۶۹±۰/۱۶ میلی‌متر و در گروه KLO₃، ۰/۸۶±۰/۱۳ میلی‌متر محاسبه گردید (جدول ۱).

آزمون Kolmogrov Smirnov برای فرض نرمال بودن داده‌ها حاکیست که در هر سه مورد، متغیر وابسته دارای توزیع نرمال است (p-value>۰/۰۵). آزمون Levene برای فرض برابری واریانس‌ها نشان‌دهنده آن است که واریانس متغیر وابسته در سه گروه با هم برابر می‌باشند (p-value>۰/۰۵).

آنالیز واریانس نشان‌دهنده آن است که سه میانگین حرکت ارتودنسی دندان با یکدیگر برابر نمی‌باشند (P<۰/۰۰۱) و بین میانگین حرکت ارتودنسی دندان در گروه کنترل با گروه Optodan تفاوت معنی‌دار (P<۰/۰۰۱) وجود دارد. همچنین از نظر اختلاف در میانگین حرکت ارتودنسی دندان، بین گروه کنترل و گروه KLO₃ نیز از لحاظ آماری تفاوت معنی‌دار (P<۰/۰۰۱) مشاهده گردید. تفاوت میانگین حرکت ارتودنسی دندان در دو گروه تحت تابش لیزر از نظر آماری معنی‌دار نبود (P=۰/۱۳۹). (آزمون Post hoc: Tukey)، بدین ترتیب تابش لیزر در دو گروه آزمایش خرگوش‌های آلبینو، سبب کاهش میانگین حرکت ارتودنسی دندان نسبت به گروه کنترل گردید که این کاهش از نظر آماری معنی‌دار بود (P<۰/۰۰۱).

جدول ۱: شاخصهای آماری میزان حرکت ارتودنسی دندان بر حسب میلی‌متر در سه گروه KIO₃، Optodan و کنترل

تعداد	میانگین	انحراف معیار	فاصله اطمینان		حداقل	حداکثر	
			بازه بالا	بازه پایین			
۶	۰/۶۹۱۷	۰/۱۵۶۳	۰/۵۲۷۷	۰/۸۵۵۶	۰/۵۰	۰/۹۰	لیزر پالسی (Optodan)
۶	۰/۸۶۶۷	۰/۱۲۵۲	۰/۷۳۵۳	۰/۹۹۸۰	۰/۶۵	۱/۰۰	لیزر ممتد (KIO ₃)
۶	۱/۷۳۳۳	۰/۱۶۳۳	۱/۵۶۲۰	۱/۹۰۴۷	۱/۵۰	۱/۰۰	کنترل (Control)

(۳) به عنوان شاهد از آن بهره می‌گیرد و از یک سو اعلام می‌دارد که Low energy laser دارای اثرات آنابولیک از قبیل ساختن استخوان (افزایش استئوبلاست‌ها) است و از سوی دیگر گزارش می‌کند که همین تابش اخیر در قسمت تحت فشار نیروی ارتودنسی، سبب افزایش استئوکلاست‌ها می‌گردد. وی در قسمتی دیگر اذعان می‌دارد که لیزر کم‌توان GaAlAs سبب ۱/۳ برابر شدن حرکت ارتودنسی دندان می‌گردد. بدیهی است فرآیند حرکت دندان دارای پیچیدگیهای زیادی است ولی امر مسلم آن است که برای تسریع حرکت دندان، افزایش توام Apportion / Resorption و در یک واژه ریمودلینگ ضروری به نظر می‌رسد. (۱۴)، نکات دیگری که در مقالات، سبب ابهام می‌گردد اشاره به اختلافات جزئی است که با استفاده نادرست از بیان آمار، برای مثال تفاوت ۰/۲ میلی‌متر (گروه کنترل با گروه آزمایش لیزر) در حرکت ارتودنسی دندان در طی دوازده روز آنهم با تعداد نمونه چهار عدد را معنی‌دار اعلام می‌دارد. (۳)، همچنین می‌بایست به شاخصهای پراکندگی با دقت بیشتر نظر افکند زیرا در تحقیق اشاره شده در فوق، انحراف معیار زیاد است و علاوه بر آن همپوشانی انحراف معیارها در دو گروه کنترل و تابش لیزر وجود دارد.

به طور کلی لیزر تراپی باعث واژودیلاتاسیون، کاهش ادم موضعی، درناژ لنفاوی و افزایش دیپنڈز گرانولوسیت‌ها می‌گردد

محدود نمی‌گردد بلکه اگر به اثر آنها اعتقادی وجود داشته باشد، می‌بایست مراقب سایر مشکلات از قبیل تحلیل استخوان و تحلیل ریشه (۱) نیز بود. بنابراین به صرف غیر تهاجمی (Non-invasive) بودن یک ابزار، کاربرد آن در تمام موارد توجیه نمی‌گردد زیرا ممکن است جنبه‌هایی از به اصطلاح تهاجمی (Invasion) از نظر پنهان مانده باشد. نکته دیگر وجود تناقضات بسیار در منابع مطالعاتی و گزارشات منتشر شده درباره اثرات لیزر بر استخوان است. برای مثال Coombe (۱۱) و همکاران دریافتند که لیزر کم توان یا LLL فاقد قدرت اثرگذاری بر سلول‌های استئوبلاستیک است. همچنین در تحقیق آنها، تابش لیزر، هیچ‌گونه اثرگذاری سریع یا دیررس بر پروتئین اکسپریشن یا فعالیت آلکالین فسفات نشان نداد. نکته مذکور با برخی گزارشات تناقض دارد و باید دانست که دقت به نوع لیزر، میزان انرژی تولید شده، تغییرات توان دستگاه و زمان تابش (۱۲) نیز از ضروریات کاربرد دستگاههای لیزر است و تفاوت در این اصول می‌تواند منشا اثر بسیاری از اختلافات باشد. در اینجا هدف نگارندگان در جلب نظر خواننده به نوعی تناقض است که در بطن یک مقاله ممکن است مشاهده گردد. به عنوان مثال به اثر تحریک کننده لیزر کم‌توان بر رژنریشن استخوان در هنگام تعویض (Expansion) شیار میانی کام (۱۳) اشاره می‌گردد Kawazaki

پروستاگلاندین به عنوان واسطه در پاسخ سلولی برای حرکت دندان با اثر احتمالی جلوگیری از تبدیل آراشیدونیک اسید به پروستاگلاندین، به لحاظ نظری توجیه‌کننده این رفتار بیولوژیک می‌تواند، باشد.

تقدیر و تشکر

بدین‌وسیله از همکاریهای مرکز تحقیقات دندانپزشکی کشور، گروه فارماکولوژی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، جناب آقای دکتر دانش‌دوست، جناب آقای مهندس لازار و سرکار خانم بابایی که در انجام این مطالعه مساعدت کردند، تشکر و قدردانی می‌گردد.

که این عوامل به حذف عوامل التهابی از موضع کمک می‌کنند. این موارد توجیه‌کننده خواص ضد درد، ضد التهاب و ضد ادم لیزرهای کم‌توان است. از سوی دیگر پدیده حرکت ارتودنسی دندان، فرآیند التهابی به همراه نکروز استریل در پرپودنشی می‌باشد (۱۴ و ۲) که به دلیل فوق می‌تواند تحت اثر تابش لیزر قرار گیرد.

نتیجه‌گیری

یافته‌های مطالعه حاضر دلالت بر کاهش حرکت ارتودنسی دندان متعاقب Low Level Laser Therapy (LLLT) با استفاده از یک نوع لیزر پالسی (Optodan) و یک نوع لیزر ممتد (KLO₃) دارد. به عقیده نگارندگان، اثر مہاری لیزر بر

REFERENCES

1. Seifi M, Eslami B, Shoja Saffar A. The effect of Prostaglandin E₂ and calcium gluconate on orthodontic tooth movement and root resorption in rats. *Eur J Orthod* 2003;25:199-204.
2. Proffit WR, Fields HW. Contemporary orthodontics, 3rd ed. St. Louis: Mosby Inc; 2000, 296-321.
3. Kawasaki K, Shimizu N. Effect of low-energy laser irradiation on bone remodeling during experimental tooth movement in rats. *Lasers Surg Med* 2000;26:282-291.
4. Nicolau RA, Jorgetti V, Rigau J, Pacheco MTT, Reis LM, Zangaro RA. Effect of low-power GaAlAs laser (660nm) on bone structure and cell activity: An experimental animal study. *Lasers Med Sci* 2003; 18:89-94.
5. Guzzardella GA, Fini M, Torricelli P, Giavaresi G, Giardino R. Laser stimulation on bone defect healing: An in - vitro study. *Lasers Med Sci* 2002;17:216-220.
6. Mizutani K, Musya Y, Wakae K, Kobayashi T, Tobe M, Taira K, Harada T. A clinical study on serum prostaglandin E₂ with low-level laser therapy. *Photomed Laser Surg* 2004; 22:537-539.
7. Borrajo JLL, Varela G, Castro GL, Rodriguez-Nunez I, Torreira MG. Diode laser (980 nm) as adjunct to scaling and root planing. *Photomed Laser Surg* 2004;22:509-512.
8. Anjo T, Ebihara A, Takeda A, Takashina M, Sunakawa M, Suda H. Removal of two types of root canal filling material using pulsed Nd:YAG laser irradiation. *Photomed Laser Surg* 2004;22:470-476.
9. Oliveira RG, Gouw-Soares S, Baldochi SL, Eduardo CP. Scanning electron microscopy (SEM) and optical microscopy: Effect of Er:YAG and Nd:YAG lasers on apical seals after apicoectomy and retrofill. *Photomed Laser Surg* 2004; 22:533-536.
10. Graber TM, Vanarsdall RL. Orthodontics current principles and techniques, 3rd ed. St. Louis: Mosby Inc; 2000,260-269.

11. Coombe AR, Ho CT, Darendeliler MA, Hunter N, Philips JR, Chapple CC, Yum LW. The effect of low level laser on osteoblastic cells. Clin Orthod Res 2001; 1:3-14.
12. Van BH, Bar PRD. Power density and exposure time of He-Ne laser irradiation are more important than total energy dose in photo-biomodulation of human fibroblasts in - vitro. Lasers Surg Med 1992;12:528-537.
13. Saito S, Shimizu N. Stimulatory effects of low-power laser irradiation on bone regeneration in mid-palatal suture during expansion in rat. Am J Orthod Dentofacial Orthop 1997;111:525-532.
14. Thilander B, Rygh P, Reitan K. Tissue reaction in orthodontics In: Graber TM, Vanarsdall RL: Orthodontics current principles and techniques, 3rd ed. St. Louis: Mosby Inc; 2000, 128-139.

Archive of SID